

mæssige u hensigtsmæssigheder, som tilfældet er her i B 76.

Kristian Jensen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Erik Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige, at vi synes, at forslaget her er udmærket. Vi har de kommentarer, at den 18. april i 1996 var der her i Folketinget første behandling af Venstres forslag om frit valg af børnepasning, et forslag, som ville have givet børnefamilierne mulighed for at få 85 pct. af kommunernes udgift udbetalt, hvis man selv ønskede at passe børn i alderen fra et halvt år til ca. 5 år. Det svarer til noget i retning af 30.000 kr. pr. barn.

Det var et forslag, som ville være et realistisk alternativ for mange til at få mere tid sammen med deres børn. Desværre kunne forslaget ikke samle flertal her i Tinget. Da vores forslag ville gælde alle børnefamilier og samtidig give en bedre økonomisk dækning til familierne end forslaget her fra Kristeligt Folkeparti, betragter vi dette forslag som et skridt i den rigtige retning og har derfor meget sympati for forslaget.

Kort og godt, Venstre håber, at der på et tidspunkt kan skabes flertal her i Tinget for en forbedret fritvalgsordning, så forældre, der selv ønsker at passe deres børn, får økonomisk mulighed for det.

I bemærkningerne til forslaget foreslår Kristeligt Folkeparti, at man eventuelt skulle finansiere udgifterne på 0,5 mia. ved at hæve forældrebetalingen i de offentlige tilbud. Det vil vi fra Venstres side gerne klart tage afstand fra. Vi ønsker ikke, at de forældre, der har behov for børnepasningsmulighed på grund af arbejde, skal betale, sådan at andre kan passe deres egne børn.

Vi ønsker i Venstre at give kommunerne ret til i friere grad at fastsætte prisen på børnepasning uafhængigt af de regler, som vi har tvunget ned over hovedet på kommunerne. Det er nogenlunde de samme tanker, som formanden for Kommunernes Landsforening har været ude med her til morgen. Vi ønsker ikke at bestemme for kommunerne; vi ønsker at give dem frihed til at selv at vælge.

Men som sagt, Venstre har stor sympati for forslaget her.

Formanden:

Fru Tove Videbæk for en kort bemærkning til den socialdemokratiske ordfører. Jeg havde ikke set markeringen.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Ja, det var til fru Inger Bierbaum. Det var vedrørende begrebet forældre som offentligt ansatte. Dertil vil jeg gerne sige, at i øjeblikket er det jo sådan, at på børnepasningsområdet giver det offentlige allerede 1,8 mia. kr. til børnepasning, og der er det, vi siger: Kunne vi dog ikke målrette bare en lille bitte portion af disse penge til de forældre, som vælger selv at passe deres børn?

Fru Inger Bierbaum kommer også ind på at indrette arbejdsliv og familieliv, så det passer bedre sammen. Det er netop dette, vi ønsker med forslaget, nemlig at give familierne bedre muligheder for at indrette sig ved at gå ned i arbejde og ved at få tilskud.

Fru Inger Bierbaum var også bange for, at det bliver kvinderne, der vælger, så der kommer et ligestillingsproblem. Men vi mener jo netop, at det forslag, vi kommer med, skaber bedre muligheder for, at enten far eller mor eller begge to kan gå ned i tid.

Det, vi forlanger, er, at selve den tid, som en husstand arbejder i løbet af en uge, skal ned sættes med mindst 10 timer, for at man kan få tilskud. Så det vil sige, at den ene eller den anden eller begge kan gøre det.

Vi mener, at vi har lavet et så fleksibelt forslag, at det må forbedre både arbejdsliv og familieliv for de fleste.

(Kort bemærkning).

Inger Bierbaum (S):

Jeg vil endnu en gang understrege, at jeg ikke tror, forslagsstillerne har overvejet konsekvenserne af et forslag, der går ud på, at de, der ikke bruger et velfærdsgode, skal have en økonomisk kompensation. Og jeg spørger: Hvor langt skal vi gå på dette område? Det er en farlig vej at gå, og den kan Socialdemokratiet ikke støtte.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti har meget stor sympati for dette forslag. Grundfilosofien i forslaget, nemlig at prioritere samværet i familien ved at give småbørnsfamilierne en styrket valgfrihed til selv at bestemme, hvordan de vil indrette sig i hverdagen, frem for at det offentlige gennem stive pasningssystemer og mangel på fleksibilitet indskrænker familiens handlingsfrihed, den filosofi ligger helt på linje med den konservative grundholdning.